

Straff för våldtäkt

Publicerad: 13 November 2011

Det finns flera missförstånd kring hur islams rättsliga system behandlar en våldtäkt. Många är av den felaktiga uppfattningen att det krävs fyra vittnen som ser våldtäkten för att rätten skall kunna utfärda en dom. De förfäras då, förståeligt nog, över att en kvinna som inte kan presentera fyra vittnen till brottet inte kommer kunna utkräva rättvisa gentemot förövaren. Inget kan vara mer fel.

Straffet för otukt

Det är sant att straffet för otukt kräver fyra vittnen för att det skall bli en religiös plikt för den islamiska domstolen att utfärda en dom. Men saknas fyra vittnen kommer domaren att bestämma ett straff för förövaren efter hans eget tycke eller enligt landets brottsbalk. Han kommer inte vara skyldig att bestämma det specifika straffet för otukt.

Alla domar grundas ej i sharia

Det är här viktigt att klargöra ett vanligt missförstånd gällande det rättsliga systemet i en stat som tillämpar islamisk lag. Vanligen antas det att alla beslut som fattas och att alla kriminella som döms görs det baserat på islams läror och religiös lag, men så förhåller det sig ej.

En domstol i ett islamiskt land är endast skyldig att döma efter islamisk lag vid ett fåtal tillfällen då lagen är tillämplig. I andra fall baseras domstolens beslut på dess tillämpande och tolkning av landets gällande rätt och domarens eget omdöme, precis som i sekulära rättssystem.

I islam finns en handfull brott som de heliga texterna berör med föreskrivna straff. Samma texter avgör också beviskraven för att förklara någon skyldig. När bevisen lagts fram blir det en religiös plikt för domstolen att utdöma straffet. Det finns endast ett fåtal brott av detta slag. Möts inte beviskraven för det föreskrivna straffet behöver domstolen inte döma ut det. Istället återgår frågan till domstolens diskretion och det blir som med alla andra brott en fråga för rätten att döma i på egen hand eller avgöra genom den stadgade lagen.

Det oinskränkta straffet (ta'zīr) kan vara en långvarig fängelsevistelse, eller även dödsstraff.

Vi kan se exempel på detta i den lag som islams lärde i Saudiarabien har godkänt, där dödsstraff utdöms genom författningen för drogmuggling om stora drogpartier förs in i landet. I Koranen eller profetens (över honom vare Guds frid och välsignelser) traditioner nämns inget straff för drogmuggling. Detta är således ett straff som utdöms enligt författningen.

Olika former av bevis

Både vittnen och DNA-prover kan utgöra bevis. Domstolarna och civilrätten kan också avgöra vilken bevisbörda som krävs för en fällande dom vilket kan innefatta indicier, vittnen (från män och kvinnor), DNA-prov och liknande.

Den övervägande majoriteten av rättsfall som förs inför domstol i islamiska länder kommer inte

avgöras grundat på religionens läror. I de flesta brottsfall kommer brottens definition avgöras av landets brottsbalk, som utvecklas genom landets lagstiftande process. Likaså kommer straffen antingen bestämmas genom författningen eller efter domarens tycke. Detta är mycket likt rättssystemet i sekulära länder.

I Västvärldens sekulära domstolar, och i andra delar av världen, förekommer inte gudomligt föreskrivna straff då alla straff avgörs genom domstolens omdöme eller landets juridiska författning. Vid brist på specifika bevis för att utfärda det föreskrivna straffet återgår frågan till rättens omdöme.

Och Gud vet bäst.

Källa:

Professor 'Abd al-Wahhāb al-Turayrī, Rape Does Not Go Unpunished in the Absence of 4 Witnesses. www.islamtoday.com